

Nr 299.

Av herr **Andrén m. fl.**, om tillsättande av ett enskilt utskott för
*behandling av frågor angående interpellationsinstitutets
 omdaning m. m.*

Interpellationsinstitutet i vidsträckt mening är hos oss uteslutande reglerat i kamrarnas ordningsstadgor (20 §). En omformning och vidare utbyggnad av detta institut förordades i en inom årets riksdag väckt motion (II: 233), vari hemställdes, att konstitutionsutskottet ville utreda frågan samt till riksdagens kamrar framlägga förslag i ämnet. I motionen underströks särskilt önskvärdheten av de nuvarande »spörsmålen» (interpellationernas) uppdelning på sätt utomlands är vanligt i enkla frågor och interpellationer i egentlig mening. Motionärerna utgingo icke obetingat från nödvändigheten av en grundlagsändring vid interpellationsinstitutets omdaning utan förutsatte också möjligheten av ändringar enbart i reglementariska föreskrifter för riksdagen eller i kamrarnas ordningsstadgor.

I sitt i anledning av motionen avgivna av kammaren nu behandlade utlåtande (nr 10), anmälde konstitutionsutskottet, att en vidare utveckling av interpellationsinstitutet i vidsträckt mening inom vissa gränser vore möjlig utan grundlagsändring inom ordningsstadgornas nuvarande ram. Då dessa stadgor icke falla inom konstitutionsutskottets kompetensområde, kunde utskottet icke framlägga något positivt förslag i ämnet. Utskottet fann dock de anförda skälen för interpellationsinstitutets vidare utbyggnad så beaktansvärda, att det som sin mening uttalade, att det i motionen förordade frågeinstitutet, om det från början finge karaktären av en metod att från statsråden inhämta upplysningar i aktuella ämnen, kunde förväntas bliva en nyttig utbyggnad av interpellationsinstitutet och ett värdefullt instrument för riksdagens kontrollmakt.

Vissa av de möjligheter som kunna tänkas att på ett lämpligt sätt reglera det särskilda frågeinstitutet och särskilja det från interpellationsinstitutet i inskränkt mening berördes såväl i motionen som i en till konstitutionsutskottets omnämnda utlåtande fogad P. M., vartill vi tillåta oss hänvisa.

Den närmare utredningen av frågor om sättet för interpellationsinstitutets i vidsträckt mening närmare utbyggnad ävensom utarbetandet av erforderliga nya bestämmelser i kammarens ordningsstadga synes lämpligen böra uppdragas åt ett inom kammaren särskilt för detta ändamål tillsatt enskilt (tillfälligt) utskott.

Samma utskott synes också lämpligen böra erhålla behörighet att samtidigt undersöka frågan om samt, om anledning därtill anses föreligga, framlägga förslag till sådana bestämmelser i ordningsstadgan, varigenom ett

komplement till interpellationsinstitutet skapas för det fall, att ledamot av statsrådet vill lämna ett meddelande till kammaren i viss fråga utan att denna gjorts till föremål för interpellation eller är föredragningsämne i kammaren. Sådana meddelanden hava redan några gånger lämnats, utan att § 56 riksdagsordningen ägt tillämpning.

För att de skiftande meningar, som må förefinnas i kammaren, i fråga om interpellationsinstitutets utbyggnad, skola få tillfälle göra sig gällande redan vid ärendets utskottsbehandling, synes det enskilda kammarutskottet lämpligen böra bestå av åtta ledamöter och sex suppleanter.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att kammaren ville besluta tillsätta ett enskilt utskott på åtta ledamöter och sex suppleanter att närmare utreda ovan berörda frågor om interpellationsinstitutets omdaning m. m. samt för kammaren framlägga det förslag till ändringar i kammarens ordningsstadga, vartill utredningen giver anledning.

Stockholm den 30 mars 1938.

Georg Andrén.

Harald Åkerberg.

Fritiof Domö.

Petrus Nilsson.

Sam Larsson.
